

The sages say that a wise man answers a question to which he does not know the answer by saying, "I do not know."

THIS WEEK'S TORAH PORTION:

- **Pinchas** (פנחס | Phinehas)
- **Torah:** Numbers 25:10-30:1
- **Haftarah:** 1 Kings 18:46-19:21
- **Gospel:** Mark 11:27-12:37

Moses' Uncertainty

According to the division of the land and the laws of inheritance introduced in this week's Torah reading, a man's land and goods were to be passed on to his sons and divided among them. There was an Israelite named Zelophehad who had four daughters. Because he had no sons who could inherit land, his family was not going to receive any portion of the tribal allotment of Manasseh. Not only would that leave his four daughters landless, it would mean that his name would not be remembered in the tribal allotment. Zelophehad's daughters realized that they had to do something. They decided to petition Moses with their case.

Our father died in the wilderness, yet he was not among the company of those who gathered themselves together against the LORD in the company of Korah; but he died in his own sin, and he had no sons. (Numbers 27:3)

When the daughters of Zelophehad asked Moses for a ruling, he did not decide the case himself. He brought the question to the LORD. Why did Moses need to consult God? Why was he unable to judge the case himself? Rashi suggests that the ruling escaped him because God was gently chastising him. When Moses appointed judges, he had told them, "The case that is too hard for you, you shall bring to me, and I will hear it" (Deuteronomy 1:17). God used the case of Zelophehad's daughters to remind Moses that some cases were too difficult even for him.

This should remind us as well that there is no virtue in answering a question when we are uncertain. Rather than admit to being ignorant on a certain subject, people often bluff competence. Clergy and Bible teachers tend to be the worst offenders. Their congregations and students look to them as spiritual authorities. Because of that, they pepper them with questions. Rather than appear uninformed or uncertain in a certain area of knowledge, the Bible teacher will provide an

De wijzen zeggen dat een wijs man antwoord geeft op een vraag waarop hij het antwoord niet weet door te zeggen: "Ik weet het niet."

TORA GEDEELTE VAN DEZE WEEK:

- **Pinechas** (פנחס | Pinechas)
- **Torah:** Numeri 25:10-30:1
- **Haftarah:** 1 Koningen 18:46-19:21
- **Evangelie:** Marcus 11:27-12:37

Moses 'Onzekerheid

Volgens de verdeling van het land en de wetten van overerving die in de Toralezing van deze week aan bod komen, moesten iemands land en goederen aan zijn zonen worden doorgegeven en onder hen verdeeld. Er was een Israëliet genaamd Tselofchad die vier dochters had. Omdat hij geen zonen had die land konden erven, ging zijn familie geen enkel deel ontvangen van de stamtoewijzing van Manasse. Niet alleen zou dat zijn vier dochters landloos maken; het zou ook betekenen dat men aan zijn naam in de stamtoewijzing niet meer zou denken. Tselofchads dochters beseften dat ze iets moesten doen. Ze besloten Mozes over hun zaak te raadplegen.

Onze vader is gestorven in de woestijn; hij is niet geweest bij de samenkomst van hen die samenschoolden tegen de Ene, in de samenscholing van Korach; maar door een zonde van hem is hij gestorven en zonen zijn hem niet geworden. (Numeri 27:3, Naardense)

Toen de dochters van Tselofchad Mozes om een uitspraak vroegen, nam hijzelf hierin geen beslissing. Hij legde de vraag aan de HEER voor. Waarom moest Mozes God raadplegen? Waarom was hij niet in staat om zelf over de zaak te oordelen? Rashi suggereert dat de regelgeving hem ontging, omdat God hem zacht tuchtigde. Toen Mozes rechters benoemde, had hij hen verteld: "De zaak die voor u te moeilijk is, zult u voor mij brengen, en ik zal het horen" (Deut 1:17). God gebruikte het geval van Tselofchads dochters om Mozes eraan te herinneren dat sommige gevallen zelfs voor hem te moeilijk waren.

Dit moet ook ons eraan doen denken dat er geen verdienste ligt in het beantwoorden van een vraag wanneer we onzeker zijn. In plaats van dan toe te geven van onwetend over een bepaald onderwerp te zijn, doen mensen vaak alsof ze deskundig zijn. Geestelijken en Bijbelleraars neigen daarin de ergste te zijn. Hun gemeenten en studenten kijken naar hen op als geestelijke autoriteiten. Daarom peperen ze hen in met vragen. In plaats van onwetend of onzeker over te komen in een bepaald kennisgebied, zal de Bijbelleraar

answer off the top of his head. The sages say that a wise man answers a question to which he does not know the answer by saying, "I do not know."

The question proposed by Zelophehad's daughters constituted a difficult matter to which Moses did not know the answer; therefore, he honestly admitted he did not know.

The *Chofetz Chaim* offers a different explanation. He says that the question was not legally difficult for Moses, it was morally difficult. Moses felt unable to settle the case because of the way that Zelophehad's daughters presented it to him. They said, "Our father died in the wilderness, yet he was not among the company of those who gathered themselves together against the LORD in the company of Korah" (Numbers 27:3). When Moses heard these words, he realized that he could not serve as an impartial judge in deciding the case. He would be inclined to rule in favor of the daughters of a man who had remained loyal to him. Therefore, he removed himself from the case and brought the matter to God.

een antwoord vanuit zijn vermoeden geven. De wijzen zeggen dat een wijs man op een vraag waarop hij niet het antwoord weet, antwoord door te zeggen: "Ik weet het niet."

De door Tselofchads dochters gestelde vraag vormde een moeilijke zaak waarop Mozes het antwoord niet wist; daarom gaf hij eerlijk toe dat hij het niet wist.

De *Chofetz Chaim* geeft een andere verklaring. Hij zegt dat de vraag voor Mozes niet juridisch moeilijk was; ze was moreel moeilijk. Mozes voelde zich niet in staat om de zaak af te handelen vanwege de manier waarop Tselofchads dochters ze aan hem voorlegden. Ze zeiden: "*onze vader is gestorven in de woestijn; hij is niet geweest bij de samenkomst van hen die samenschoolden tegen de Ene, in de samenscholing van Korach;*" (Numeri 27:3). Toen Mozes deze woorden hoorde, beseftte hij dat hij geen onpartijdige rechter zou kunnen zijn bij het beslissen over de zaak. Hij ging geneigd zijn om de zaak, van een man die hem trouw gebleven was, in het voordeel van de dochters te regelen. Daarom trok hij zich van de zaak terug en bracht de zaak bij God.